

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-03225/21-6

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále také jen „Úřad“), jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 16a odst. 4 a § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném od 2. 1. 2020 (dále jen „zákon o č. 106/1999 Sb.“), rozhodl o stížnosti žadatele o informace pana [REDAKCE] na postup Ústavního soudu, se sídlem Joštova 8, 660 83 Brno, při vyřizování žádosti o informace ze dne 7. 7. 2021, takto:

Ústavnímu soudu se dle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. **přikazuje, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí vyřídil žádost žadatele** pana [REDAKCE] ze dne 7. 7. 2021.

Odůvodnění

I.

Žadatel pan [REDAKCE] (dále jen „žadatel“), požádal svou žádostí ze dne 7. 7. 2021 Ústavní soud, se sídlem Joštova 8, 660 83 Brno (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následující informace:

„Datovou schránkou cele autentizovaný žádá o poskytnutí informací: všechny tiskové zprávy (veřejná oznámení) na „portálu“ www.usoud.cz, včetně týdenních Přehledů jednání – počínaje lednem letošního roku.“

Na tuto žádost odpověděl povinný subjekt dne 16. 7. 2021 svým sdělením, ve kterém žadatele odkázal na stránky www.usoud.cz, kde lze jím požadované informace najít.

Dne 17. 7. 2021 bylo Úřadu doručeno podání žadatele, kterým se žadatel domáhal přezkumu neposkytnutí informací povinným subjektem.

Následně podal žadatel dne 2. 8. 2021 stížnost na neposkytnutí informací. V této stížnosti žadatel uvedl, že povinný subjekt ignoruje § 6 odst. 2, § 15 a § 20 odst. 4 zákona

č. 106/1999 Sb., že lpění na bezpečnostním protokolu TLS 1.2 považuje za neadekvátní a tvrdí, že jde o aroganci povinného subjektu, když tento činí své webové stránky nepřístupnými používáním bezpečnostního protokolu TLS 1.2 a že šifrovaná komunikace nemůže být v souladu se svobodným přístupem k informacím. Tuto stížnost předal povinný subjekt svým přípisem ze dne 4. 8. 2021 Úřadu se sdělením, že se jedná o materiálně shodná tvrzení, která jsou již obsahem stávajícího řízení (vedeného na základě podání ze dne 17. 7. 2021) a odkázal na své stanovisko ze dne 30. 7. 2021 (viz dále). Ke stížnosti ze dne 2. 8. 2021 Úřad uvádí, že se jedná pouze o doplnění podání ze dne 17. 7. 2021, které nemá vliv na posouzení věci z hlediska poskytnutí informací.

II.

Úřad nejprve posoudil podání žadatele ze dne 17. 7. 2021 dle § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a dospěl k závěru, že je nutno podání žadatele posuzovat jako stížnost dle § 16a odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., neboť žadatel napadá způsob poskytnutí požadovaných informací odkazem na zveřejněnou informaci. Úřad dále, na základě řádně a včas podané stížnosti oprávněnou osobou, přezkoumal postup povinného subjektu podle § 16a odst. 7 zákona 106/1999 Sb.

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace Ústavním soudem jako povinným subjektem. Zákon č. 106/1999 Sb. byl novelizován zákonem č. 111/2019 Sb. Na základě této novely došlo ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které stanoví, že nelze-li podle § 178 správního řádu nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti Úřad. Pokud jde o určení nadřízeného orgánu pro účely zákona č. 106/1999 Sb. pro rozhodnutí vydaná Ústavním soudem, Úřad v dané věci vychází z platných právních předpisů i dosavadní judikatury. Vyřizování žádostí o informace dle zákona č. 106/1999 Sb. je třeba považovat za zajišťování státní správy Ústavního soudu. Ústavní soud stojí mimo soustavu obecných soudů, jeho role a postavení jsou vymezeny Ústavou České republiky. Samotnou organizaci a fungování Ústavního soudu upravuje zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů. Nadřízený orgán pro řízení vedená Ústavním soudem dle zákona č. 106/1999 Sb. nelze určit dle ustanovení § 178 odst. 1 ani odst. 2 správního řádu. Do konce roku 2019 byl dle platné právní úpravy nadřízeným orgánem pro Ústavní soud předseda Ústavního soudu, a to s odkazem na § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999. Jak již bylo uvedeno výše, zákonem č. 111/2019 Sb., došlo s účinností od 2. ledna 2020 ke změně ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., které určuje nadřízeným orgánem Úřad, namísto toho, kdo stojí v čele povinného subjektu. Pro Ústavní soud je tak od uvedeného data příslušným nadřízeným orgánem právě Úřad.

III.

Úřad si vyžádal stanovisko od povinného subjektu svým přípisem ze dne 20. 7. 2021, které bylo povinným subjektem zasláno dne 30. 7. 2021 (dále také jen „stanovisko“).

Ve svém stanovisku povinný subjekt uvedl, že vzájemná korespondence mezi žadatelem a povinným subjektem začala již 19. 4. 2021, kdy žadatel doručil povinnému subjektu podání nazvané jako „stížnost“. Stížnost směřovala na nefunkčnost webových stránek povinného

subjektu. Následovala rozsáhlá komunikace mezi povinným subjektem a žadatelem. Na tomto místě je třeba uvést, že ze vzájemných přípisů mezi žadatelem a povinným subjektem Úřad považuje za klíčové až podání žadatele ze dne 7. 7. 2021 (dále také jen „žádost“ nebo „žádost ze dne 7. 7. 2021“), jež je, dle názoru Úřadu, žádostí ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. (viz dále). Nad rámec Úřad doplňuje, že žádost žadatele ze dne 26. 5. 2021 a následná stížnost ze dne 21. 6. 2021 na postup při vyřízení jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 9. 6. 2021 má Úřad za vyřízenou, neboť z obsahu spisového materiálu plyne, že povinný subjekt vyřídil tuto stížnost nikoli dle zákona č. 106/1999 Sb., ale postupem dle § 175 správního řádu. Z tohoto důvodu se Úřad posledně citovanými přípisy nezabýval, neboť k tomu nebyl zákonný důvod.

Povinný subjekt ve svém stanovisku ze dne 30. 7. 2021 uvedl, že žádost neobsahovala formální náležitosti žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., a proto byla vyřízena prostým sdělením. V této souvislosti odkázal povinný subjekt na § 14 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., a uvedl, že pokud žádost o informace nemá obligatorní náležitosti dle zákona č. 106/1999 Sb., nelze ji pod režim tohoto zákona podřadit. Dále povinný subjekt uvedl, že žádosti podatele nebyly označeny jako žádosti ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., a ani z jiných okolností nevyplývalo, že se podatel domáhal informací ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. Svůj názor podpořil rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2011, čj. 8 As 57/2011-77. S tímto názorem se Úřad neztotožňuje. Zákon č. 106/1999 Sb. vychází z principu neformálnosti a minimálních nároků na postup žadatele, což se projevuje nejen tím, že žádost o informace lze podat jakkoli, libovolnou formou (§ 13 zákona č. 106/1999 Sb.), ale i tím, že nedostatek některé z obsahových náležitostí žádosti (§ 14 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb.) nemusí vždy bránit vyřízení žádosti. V této souvislosti Úřad odkazuje na Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. srpna 2011, čj. 8 As 57/2011-77, podle kterého *„Základním vodítkem pro rozlišení, zda má být určitá žádost o poskytnutí informace (myšleno nikoli pouze ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím) posuzována formálním či neformálním postupem, je samotná formulace žádosti. Ze žádosti musí být zřejmé, kterému povinnému subjektu je určena a že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona. Bylo by formalistickým, a tedy nežádoucím požadavkem, aby žadatel o informaci musel ve své žádosti vždy zmínit název zákona o svobodném přístupu k informacím, či dokonce odkazovat na některá jeho ustanovení. Je však třeba trvat na požadavku, aby bylo z podané žádosti zřejmé, že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona a musí z ní být patrná vůle o vyřízení této žádosti postupem a s náležitostmi podle tohoto zákona.“* Pokud je tedy z žádosti o informace patrná vůle o vyřízení této žádosti postupem dle zákona č. 106/1999 Sb., nemusí být tato žádost označena dle citovaného zákona, a přesto se bude jednat o žádost o poskytnutí informací ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. Úřad dodává, že žádost ze dne 7. 7. 2021 shora uvedené požadavky splňuje.

Povinný subjekt taktéž ve svém stanovisku dále uvedl, že při vyřizování žádosti ze dne 7. 7. 2021 využil ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., tedy poskytnutí informací odkazem na již zveřejněnou informaci. Dle citovaného ustanovení může povinný subjekt co nejdříve, **nejpozději však do sedmi dnů**, místo poskytnutí informace sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkazem na internetovou stránku, kde se informace nachází. Ze spisového materiálu a zjištěných skutečností Úřad naznal, že postup zvolený povinným subjektem by byl *de lege*, nicméně

pouze v případě, že by povinný subjekt uvedenou zákonnou lhůtu dodržel, což se bohužel nestalo. Povinný subjekt poskytnutí informací formou podle ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. učinil až dne 16. 7. 2021, když sedmidenní lhůta uplynula již dne 14. 7. 2021. Pokud tedy povinný subjekt překročil lhůtu 7 dnů, bylo třeba, aby poskytl žadateli informaci přímo, což neučinil; případný požadavek na úhradu materiálových nákladů dle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. by tímto postupem nebyl dotčen.

IV.

S ohledem na výše uvedené dospěl Úřad k závěru, že povinný subjekt při vyřizování žádosti o informace nepostupoval v souladu s platnými právními předpisy, když informaci poskytl odkazem na již zveřejněnou informaci ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. po uplynutí sedmidenní lhůty; po uplynutí této lhůty měl povinnost poskytnout informaci žadateli přímo.

S ohledem na výše uvedené proto Úřad rozhodl ve výroku tohoto rozhodnutí dle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a přikázal povinnému subjektu, aby ve lhůtě do 15 dnů ode doručení tohoto rozhodnutí žádost ze dne 7. 7. 2021 vyřídil.

Úřad závěrem připojuje, že je třeba vždy každou žádost posuzovat individuálně, a to i žádosti totožného žadatele.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení §16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 16. srpna 2021

Mgr. Monika Bendová
vedoucí oddělení přezkumu

Rozdělovník:

1. [REDACTED]
2. Ústavního soudu, se sídlem Joštova 8, 660 83 Brno, ID DS: z2tadw5